

N:o 13.

Af Herr Fröman. N. A., om tillökning i upplagan af Riksdagens protokoll.

Genom bifall till Kansli-deputerades vid sist hållna riksmöte afgifna Memorial N:o 4 bestämde Riksdagen, att Kamrarnes protokoll skulle i sin helhet tryckas och att upplagan borde utgöra 600 exemplar samt utgifvas i häften, innehållande omkring 30 ark hvardera. I ett sednare Utlåtande, N:o 7, i fråga om åtgärder för riksdagsförhandlingarnes tryckning och tillhandahållande åt allmänheten vid en blifvande riksdag föreslogo bemälda Deputerade åter, att Riksdagens protokoll skulle tryckas i sin helhet och utgifvas i smärre häften om 2 till 4 ark, efter omständigheterna; att dessa häften borde genast utdelas bland Kamrarnes ledamöter och tillhandahållas preumeranter och köpare i bokhandeln emot billigaste pris; och att bestyret med tryckningen af detta protokoll skulle uppdragas åt Kansli-deputerade. Detta sistnämnda Utlåtande godkändes oförändradt af Andra Kammaren, men inom Första Kammaren beslöts den ändring, att bestämningen, det protokollshäftena borde innehålla 2 till 4 ark skulle uteslutas, så att om protokollets utgifvande endast föreskrefs, att det skulle ske *i smärre häften*.

Kamrarnes nu anförda beslut i anledning af Kansli-deputerades berörda framställningar instämma deruti:

att Kamrarnes protokoll skola tryckas i sin helhet och utgifvas i smärre häften, som genast utdelas till Kamrarnes ledamöter och derjemte hålles allmänheten tillhanda, på sätt sistberörda Utlåtande vidare innehåller; och

att bestyret med nämnda protokolls befordrande till trycket åligger Kansli-deputerade; och torde dessa beslut få anses lända till efterrättelse såväl vid detta som efterföljande riksmöten, till dess annorlunda varder förordnad.

Men deremot äro de nämnda besluten i så måtto skiljaktiga att det förra, med antagande af protokollsupplagans storlek till 600 exemplar, bestämmer att dessa skola utgifvas i häften af omkring 30 ark och det sednare att utgifningen skall ske i smärre häften, hvilka skola genast utdelas. Sistnämnda ordning för utgifvandet och utdelandet af de ifrågavarande protokollsexemplaren kommer utan tvifvel att medföra samma olägenhet, som föranledde tillökning i upplagan af det öfriga riks-

dagstrycket, hvilket utdelas nummer- eller häftevis, nemligen att dessa häften icke så noga tillvaratagas och vårdas att de vid riksmötets slut bilda en fullständig samling. Dessutom torde man få antaga, att de ifrågavarande protokollens utgifvande tidigare och i smärre häften möjligen föranleder en liffigare afsättning genom prenumeratation eller i bokhandeln. Af begge dessa skäl kan tillökning i upplagans storlek blifva af nöden; och jag tillåter mig derföre föreslå,

att åt Kansli-deputerade måtte uppdragas att afgifva förslag om den tillökning i upplagan af Riksdagens protokoll, som till följd af ofvan antydda förhållanden må kunna erfordras, på det att en hvar af Kamrarnes ledamöter skola kunna vid ett påföljande riksmöte erhålla ett häftadt exemplar af protokollen, likasom af Bihangs-trycket.

Stockholm den 24 Januari 1868.

N. A. Fröman.

N:o 14.

Af Herr Fröman, N. A., om meddelande af föreskrift rörande tiden för uppsättningen och justeringen af Kammarens protokoll.

Då Kansli-deputerade i deras vid sistförflutna riksmöte afgifna Utlåtande N:o 7, i fråga om åtgärder för riksdagsförhandlingarnes tryckning och tillhandahållande åt allmänheten vid en blifvande riksdag, antydde att Kamrarnes protokoll skulle kunna blifva färdigt att läggas under pressen omkring åtta dagar efter den, då det vore hållet, och färdigtryckt utgifvas i smärre häften inom åtta dagar derefter, skedde det under förutsättning, att ett stadgande, hufvudsakligen öfverensstämmande med det i Andra Kammarens arbetsordning intagna, rörande nödig skyndsamhet vid såväl sakprotokollets som diskussionsprotokollets justering, äfven blefve inom Första Kamraren antaget och efterlevadt.

Att ett stadgande i detta ämne kommer att inflyta i Första Kammarens arbetsordning torde väl med säkerhet kunna förutsättas; men emedan nämnda arbetsordnings fullständiga utarbetande och antagande icke så snart kan emotses, och det emellertid är oeftergiffigen nödvändigt att, derest den förespeglade skyndsamheten